

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4217/2019
23.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Душан Милашиновић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1773/18 од 09.04.2019. године, у седници од 23.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж 1773/18 од 09.04.2019. године у ставовима четвртом и седмом изреке и предмет се враћа том суду на поновно суђење, у укинутом делу.

У преосталом делу ревизија тужених **ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 1417/17 од 09.11.2017. године, ставом првим изреке дозвољено је преиначење тужбе. Ставом другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезан тужени ББ да јој преда шиваћу машину описану овим делом изреке. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се тужени обавезе да јој на име противвредности покретних ствари које чине 1/2 брачне тековине исплати 300.000,00 динара. Ставом четвртим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се обавезе тужена да јој на име половине уложених средстава у адаптацију куће исплати 10.000 евра у динарској противвредности на дан исплате. Ставом петим изреке одбачена је тужба у делу да се тужени обавезе на исплату половине средстава уложених у адаптацију куће, укупно 10.000 евра у динарској противвредности на дан исплате. Ставом шестим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1773/18, донетом након одржане расправе пред другостепеним судом дана 09.04.2019. године, ставом првим изреке укинута је првостепена пресуда у ставовима другом, трећем, четвртм, петом и шестом изреке. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиљи преда шиваћу машину описану изреком. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени да јој на име противвредности покретних ствари које чине 1/2 брачне тековине исплати 300.000,00 динара. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиљи на име 1/2 уложених средстава у адаптацију куће исплати 1.541.571,30 динара. Ставом петим изреке одбијен је као неоснован тужбени

захтев тужиље за исплату разлике од тражених 10.000 евра у динарској противвредности до досуђеног износа од 1.541.571,30 динара. Ставом шестим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени да јој на име уложених средстава у адаптацију куће и 1/2 заједничких улагања исплати 10.000 евра у динарској противвредности на дан исплате. Ставом седмим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против другостепене пресуде у ставовима првом, четвртом, петом, шестом и седмом изреке, тужени су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и прекорачења тужбеног захтева учињеног пред другостепеним судом.

Врховни касациони суд је испитао другостепену пресуду у побијаном делу у смислу чл. 408. и 403. став 2. тачка 3. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да је ревизија тужених делимично основана и делимично недозвољена.

Тужбом од 29.02.2012. године, тужиља је тражила да се обавезе тужени ББ да јој исплати износ од 20.000 евра у динарској противвредности. Након делимичног укидања раније првостепене пресуде пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5316/15 од 15.12.2016. године, тужиља је поднеском од 26.06.2017. године преиначила тужбу тако што је тражила да се тужени ББ и ВВ обавезу, између осталог, да тужиљи на име уложених средстава у адаптацију куће као 1/2 заједничког улагања исплате 10.000 евра у динарској противвредности на дан исплате. Ставом првим изреке првостепене пресуде дозвољено је преиначење тужбе.

Побијаним делом другостепене пресуде ставом четвртим изреке тужена ВВ је обавезана да тужиљи на име 1/2 уложених средстава у адаптацију куће исплати 1.541.571,30 динара.

С обзиром на наведено, основано се ревизијом тужених указује да је у наведеном делу другостепене пресуде учињена битна повреда поступка пред другостепеним судом прекорачењем тужбеног захтева, у смислу члана 407. став 1. тачка 5. ЗПП.

Наиме, досуђени износ од 1.541.571,30 динара прелази динарску противвредност износа од 10.000 евра, чију исплату је преиначеном тужбом тужиља тражила, па је оваквим досуђењем прекорачен тужбени захтев пред другостепеним судом. Зато је побијана другостепена пресуда у наведеном делу укинута, као и у ставу седмом изреке, јер обавеза плаћања трошкова поступка зависи од успеха странака у спору.

У поновном поступку, другостепени суд ће узети у обзир изнете примедбе, отклонити битну повреду поступка и донети правилну и закониту одлуку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 415. став 1. ЗПП.

Ревизија тужених није дозвољена у делу којим се побија став први изреке другостепене пресуде, јер је тим ставом укинута првостепена пресуда, а према члану

403. став 1. ЗПП ревизија се може изјавити против правноснажне пресуде донете у другом степену. Ревизија тужених је недозвољена и у односу на ставове пети и шести изреке другостепене пресуде, због недостатка правног интереса у смислу члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП, јер је тужбени захтев у том делу одбијен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић